

Két okból érzi úgy a főszerkesztő, hogy célszerű e számban a szerkesztőségi közlemény keretében az olvasókat tájékoztatni.

Széles körben ismert és elismert, hogy a *MediArt* az orvosi folyóiratok közül a legszélesebb mértékben tárja olvasói elé a történelem, a művészetek és a kultúra több területének színes témáit. Ugyanakkor mindig közöl szakmailag jelentős, egyedi írásokat is, mint például a mostani lapszámban Falus András akadémikus gondolatait.

A folyóirat tartalmi összeállítása számról számra úgy történik, hogy eminens egyéneket kérünk fel közlemény írására – a témát illetően igen nagy szabadsággal. Másrésztől vannak kiváló szerzőink, akik már kedvet kaptak hozzá, hogy a *MediArt*-ban publikáljanak, és folyamatosan küldik dolgozataikat. S az is előfordul már, hogy önként jelentkeznek szerzők, aminek csak örülhet egy folyóirat szerkesztője. Nos, e variációk furcsa kombinációja nyomán a jelen számban a szokottnál is több művészeti tárgyú közlés sorakozik egymás után. Pedig nem szeretnénk a kizárólagosan művészeti sajtóorgánumok babérjaira törni. Természetes, hogy e művészeti írásokban a szerzők kontroll nélkül, mondhatni saját felelősségükre, fejtik ki nézeteiket. Ebből következően tartalmuk nem szentírás. Különbözően is, a művészetekben még annyi evidence based tétel sincsen, mint a medicinában.

Remélhető, hogy az olvasók örömmel fogják tanulmányozni ezeket az írásokat. A szakmában elismertséget szerző orvos elragadtatással sorait, a birtokában lévő muzeális történeti festményről; az immár negyedik alkalommal jelentkező Wéber Krisztina ismertetését a különleges észak-amerikai festőnőről; a folyóirat borítóján látható absztrakt mű alkotójának, a friss Munkácsy-díjas Matzon Ákosnak az újabb külföldi városban szerzett benyomásait tolmácsoló beszámolóját; valamint külföldre szakadt hazánkfia szokatlan és merész hangú kör- és kórképét az absztrakt művészet társadalmi helyzetéről saját művészetfelfogásának ismertetésével. Kívánom, hogy a kedves olvasók ezen írások segítségével formálják (tovább) a művészetről kialakított egyéni látásmódjukat. S ha még esetleg hozzászólásokkal is reagálnának, az nagyszerű lenne.

*

Kedves kötelességemnek érzem az alábbi örömteli tények közlését. Ne feledjük, hogy a 17 éven át létező jogelőd folyóirat elsősorban a hazai reumatológustársadalom számára íródott, bár örvendetes módon sikerült más szakmák reprezentánsaihoz is eljuttatni. A *MediArt* a 2008. évtől az Akadémiai Kiadó gondozásában jelenik meg. Jól sikerült akciónak hála, 2009-től több mint 200 házi orvos fizetett elő a folyóiraatra. Mindenki jól tudja, hogy a gyógyszergyártói promóciós tevékenység segítségével a különböző szakmai kiadványok csoportosan kerülnek a házi orvos kollégák postafiókjába. Annál nagyszerűbb tehát, hogy önerőből ilyen sokan szavaztak a kulturális értéket közvetítő *MediArtra*. Így legnagyobb örömeinkre folyóiratunk az alább felsorolt helyekre is eljut. Az Akadémiai Kiadónak biztosan nincs még egy folyóirata, melyet olyan kistéleplésekre járatnak, mint Alsószentiván, Alsótold, Ásotthalom, Bajna, Bercel, Besenyszög, Bodajk, Böhönye, Budajenő, Bugac, Csányoszró, Császártöltés, Csengele, Csokonavisonta, Daruszentmiklós, Dencsháza, Dég, Diósjenő, Ecser, Görbeháza, Győrújbarát, Hajdúszovát, Hegykő, Hernád, Hosszúhetény, Ináncs, Inke, Jászsztlász, Kajdacs, Káptalanfa, Keszölc, Kóka, Kóny, Kosd, Kunadacs, Kunbaja, Kunmadaras, Kurd, Magyarbánhegyes, Magyaragencs, Mád, Mályi, Mikepércs, Monok, Nagykökényes, Nagyrábé, Nádasd, Oszkó, Öcsöd, Öttevény, Pácin, Pákoz, Pilismarót, Poroszló, Pusztaszabolcs, Sajókaza, Sósút, Somogyviszló, Sopronhorpács, Söjtör, Szatmárcseke, Szászvár, Szigetbecs, Szomolya, Tinnye, Tiszanagyfalu, Vaja, Vasalja, Vámosmikola, Verseg, Zagyvarékas – valamint olyan kisebb lélekszámú városokba, mint Albertirsa, Balatonkenese, Budakeszi, Dunavecse, Fertőd, Fertőszentmiklós, Gönc, Hajdúdorog, Hajós, Kadarkút, Lengyeltóti, Mágocs, Ócsa, Pannonhalma, Rácalmás, Sándorfalva, Sásd, Szob, Vésztő, Zalalövő.

Minden régi és új olvasót szeretettel köszönt:

GÖMÖR BÉLA
főszerkesztő